

ור"ק רב"ן. ונתבאר בנה"ש שם דהחדשים הם בו"ק. ומ"ש מכח אבא וכו' ר"ל דמה שהנוק' תקבל שלא באמצעות ז"א הוא מכיון שהנוק' תלביש שווה בשווה עם הז"א ותוכל לקבל ישר מאבא המלוכש באימא שלא באמצעות הז"א. על דרך אבא יסד ברתא,

ודע דבסידור היר"א ע' 566 ליתא לכל שורה זאת מר"ל ואילך.

סימן טוב וכו'. הנה נפל כאן ט"ס שהקדים כאן את הכוונות של סימן טוב השניים השייכים לעולם היצירה וצריך כאן לכוין כל הכתוב להלן ע' ל"ו ד"ה סימן טוב וכמו שכתב שם בהגה מתחת לגליון, שהם כוונות סימן טוב הראשונים השייכים לעולם העשיה וזה עד סוף ע' ל"ז ושם יכוין את הכוונות הכתובים כאן, ולכן נקדים לבאר עתה את הכוונות דשם בע' ל"ו. ול"ז אבל כוונות ברוך יוצרך וכו' כאן בע' ל"ג כבר שייכות הנה.

עמ' ל"ו

סימן טוב וכו'. פרע"ח דף ק"ט ע"א. שרפרע"ח סוף פרק ב' משער ר"ח, והנה במקומות הנ"ל לא נזכר לכיון בהם שום כונה, וכן בסידור היר"א ח"א ע' 566 לא נזכר לכיון בהם מאומה, אמנם בסידור שלפנינו העתיק מסידור הארוך שקבע כל אלו הכוונות כאן וכמו שכבר העיר בזה בהגהה לעיל בשלהי ע' ל', ועיי"ש שהביא משמיה דמהר"א ענתבי שס"ל גם הוא לכיון בזה. ומה שבסידורים אחרים ליתא צ"ע.

ובסיום מלמטה למעלה, דשמות ע"ב וס"ג נקראים למעלה בערך אלקים, ומשנת חסידים שם משנה ט', ולפי המבואר לעיל הרי דכוונה זאת תכליתה להאיר בנוק' וכמו שכתב כאן לקמן, לפר' הנוק' לפייסה, ולכן צריך ביאור מ"ש להאיר בהם ואולי יש להגיה להאיר בה, ור"ל דשניהם יאירו בנוק', ובסידור היר"א חלק א' ע' 566 כתב, וז"ל, להאיר בהם לנוק', ר"ל ע"י ב' שמות אלה ועפ"י זה ניחא, וע"ע מ"ש לעיל הע' י"ט בד"ה ברוך בשם השרף פרי עץ חיים.

כ"ח אותיות דמילוי דע"ב. צ"ל דמילוי דמילוי.

מוחין דאבא שהוא פרצוף בינה דאבא. מ"ש מוחין דאבא הוא מ"ש דמילוי דע"ב, ומ"ש בינה דאבא הוא מכיון שהוא בחי' מלא דמלא, וידוע דפשוט בכתר ומלא בחכמה ומלא דמלא בבינה. וצ"ע למה לא כתב בברוך דתחילת הברכה, ששם הוא מלא דמלא דס"ג, מוחין דאימא שהוא פר' בינה דאימא, ונראה שצריך להוסיף זה בהקדמה שם.

מחדש חדשים וכו'. ר"ל לעתיד לבוא וכו'. מבו"ש דף ס' סע"ג. ומ"ש נו"ה, דנוק' נראה דחדשים הם במלכות, כן הוא בכמה מקומות ובשעה"כ דרוש א' דר"ה וכ"ה באריכות בנה"ש דף מ"ז ע"ד ולהלן שם (מהרב דברי שלום), ומ"ש בנו"ה כ"ה במבוא שערים שם ונראה על דרך מ"ש בדרוש הדעת דהנו"ה הם בחי' ו"ק דמ"ה

עולם, החב"ד נמשך לכלים פנימיים שלתוכם משפיעים נרנח"י דנח"י דהיינו נרנח"י דחב"ד, החג"ת נמשך לכלים אמצעיים שלתוכם ממשיכין נרנח"י דרוח והנה"י נמשך לכלים חיצונים שלתוכם ממשיכים נרנח"י דנפש, הנרנח"י שנמשך לעולם העשיה נמשך הן לעשיה התחתונה והן לעשיה דאצילות והוא בג' ס"ט הראשונים ועל ידו עתידים להזדווג זו"ן ואו"א דעשיה התחתונה ודעשיה דז"א דאצילות, וכן על דרך זה הנרנח"י הנמשכים ליצירה בג' ס"ט השניים הם נמשכים ליצירה התחתונה וליצירה דאצילות ועל ידם מזדווגים זו"ן ואו"א דיצירה התחתונה ודיצירה דז"א דאצילות וכן עד"ז הנרנח"י הנמשכים לג' ס"ט השלישים בבריאה דגם הם נמשכים לבריאה התחתונה ולבריאה דאצילות ועל ידם מזדווגים זו"ן ואו"א דבריאה התחתונה וזו"ן ואו"א דבריאה דז"א דאצילות.

יכוין להמשיך הארת המוחין. שהם. בע' ל"ז בצד שמאל.

והנרנח"י. שהם שם בימין.

והם. דהיינו הנרנח"י.

דכלים פנימיים. שלהם ממשיכים את בחי' הכחב"ד בס"ט הזה הראשון.

די"ם דעשיה. וכמו שכתבנו דג' ט"ס הראשונים הם בשביל י"ס דעשיה.

דנח"י. המקביל לכחב"ד.

והנה חוץ מהפרע"ח והשרפרע"ח, לא הוזכרה אמירה זאת בכלל, לא במבו"ש ולא במחברת הקדש ומשנת חסידים וחמה"י. וגם בפרע"ח ושרפרע"ח שכן הוזכר, כתבו לומר זה אחר תפול עליהם וכו' לפני דוד מלך וכו'.

וסידר כאן מימין נרנח"י בניקוד כחב"ד ומצד שמאל סידר המוחין שהם מוחין דחב"ד שהם ע"ב קס"א מוחין דאבא דחכמה, וס"ג קס"א מוחין דבינה דאבא ותחתיהם מ"ה וקמ"ג שהם מוחין דחסדים דדעת וב"ן וקנ"א שהם מוחין דגבורות דדעת, דאבא, והנה המשכת מוחין אלו הם המשך למה שכתב לעיל, שהנוק', תוכל לקבל ישר מאבא, (באמצעות אימא) ולזה אנו עושים כעת הכנה, כנלענ"ד, ודע, דלמעשה לא ברור לנו אם מוחין אלו כאן הם דאבא או דאימא, או דעסמ"ב הם דאבא והאהיה דאימא, כי כל אהיה הוא באימא, כשעה"כ כ"ד ד'. ודע, דכל הקדמות אלה יכוין להמשיך וכו' צריכים להיות כתובים לפני המשכת המוחין ולא לאחריהם.

עמ' ל"ז

יכוין להמשיך. הנה אנחנו אומרים ג' פעמים סימן טוב וכו' כנגד ג' עולמות ב"ע בסדר עשיה יצירה בריאה, מתתא לעילא, וכל אחד מהם נחלק לג' סימן טוב פרטיים שהם כנגד חב"ד חג"ת נה"י של אותו עולם וזה מלמעלה למטה דהיינו סימן טוב פרטי הראשון כנגד חב"ד דאותו עולם, והשני כנגד חג"ת דאותו עולם והשליש כנגד נה"י דאותו

דכלים חיצוניים. שהם בנה"י.

דנפש. דהיינו דעשיה.

(וכעת יש לחזור לעמוד ל"א ד"ה אח"כ יכוין וכו').

דה"פ וכו'. עשה כאן פירוט שיש ה' פרצופים בעשיה התחתונה ובעשיה דאצילות וכעת ממשיכים לכלים פנימיים דכל אחד מה"פ הנ"ל.

עמ' ל"א

שהיא. עולם העשיה.

אח"כ יכוין להתפלל להתיר את

ה' אחרונה דהויה. ושם ב"ן ואל אדוני שהם שמות דעשיה, ומקור שמות אלו בשעה"כ דרוש א' דתפלת השחר דף י"ב ע"א, וכתב שם דשם הויה דמילוי ההיך הוא סוד נשמת העשיה והוא יוצא מאות ה' האחרונה של הויה הכוללת.

השבועה. מבו"ש דף ס' רע"ד מחברת הקדש דף מ"ה ע"א, ונתבאר שם, הנה נודע מה שכתב בספר התיקונים תיקון ח"י וכ"ה בע"ח בכ"מ על הפסוק ולא אבוא בעיר שנשבע הקב"ה שלא יבוא בירושלים של מעלה עד שיבוא בירושלים של מטה תענית דף ה' ע"א ונתבאר שם, על דרך הסוד דר"ל, שלא יהיה זיווג או"א הנקרא ירושלים של מעלה עד שיהיו זו"ן מזומנים לזיווג שהם נקראים ירושלים של מטה, והוא על פי הנודע שבזה"ז אין זיווגייהו דזו"ן תדיר מפני שעומדים אח' באח' ורק בזמן התפלה חוזרים פנים בפנים לצורך שעה בלבד. וכל זמן שלא יחזרו זו"ן לעמוד תדיר פנים בפנים כבזמן הכית לא יהיה נעשה זיווג עליון שלים באו"א, ומה שנקרא זיווג שלים נתבאר בדברי הרב בע"ח בשער הזיווגים פ"א ובדברי הרש"ש בהגהותיו לשם, דהיינו זיווג הנקרא ג"ר דג"ר ונקרא זיווג שלים דשלים, עיי"ש בארוכה, והנה עתה בעת קידוש לבנה מבקשים בדרך תפלה (כל' מבו"ש שם) ברוך יוצרך וכו'. ועיין עוד בבא בתרא דף ע"ד ע"א. וע"ע בנידון שנשבע וכו' כאן בסידור בע' ל"ב בהגהה הארוכה שם.

סימן טוב. דהיינו השני. שהם לחג"ת

דעשיה. ועשה הנרנח"י שבימין העמוד בניקוד חג"ת והמוחין כמו בס"ט הראשון, כי זה הכלל דמוחין דכל קו ימין הם ע"ב וקס"א ודשמאל ס"ג קס"א ודקו אמצעי מ"ה וב"ן וקמ"ג וקנ"א. ובשם מ"ה כאן יש ט"ס וצריכה האות האחרונה להיות א' ולא י'.

שהם נרנח"י דרוח דנפש. ר"ל נרנח"י דחג"ת שנקרא רוח דעשיה הנקרא נפש.

דכלים אמצעיים. שהם בחג"ת.

סימן טוב. השלישי, עשה הנרנח"י בניקוד נהי"ם והמוחין כנ"ל.

שהם נרנח"י דנפש דנפש. ר"ל דנה"י דעשיה.

עמ' ל"ג

ברוך יוצרך וכו'. מבו"ש דף ס' רע"ד, פרע"ח דף ק"ט ע"א הנה כעת אחר שהתרנו את השבועה מכוונים תחילה להמשיך השפע בתיבות ברוך יוצרך ברוך עושך לזו"ן דעשיה התחתונה ולזו"ן דעשיה דז"א דאצילות וע"י השפע מכוונים לזווגם ובתיבות ברוך קונך ברוך בוראך מכוונים להמשיך השפע לאו"א דעשיה התחתונים ולעשיה דז"א דאצילות ועי"ז מכוונים לזווגם ועל דרך זה ברוך יוצרך וכו' ברוך עושך וכו' שאחרי ג' סימן טוב השניים אלא ששם הוא בזו"ן ואו"א דיצירה התחתונה ויצירה דז"א דאצילות, וכן עד"ז בג' שאחרי סימן טוב השלישי ושם הוא בזו"ן ואו"א דבריאה התחתונה ובבריאה דז"א דאצילות.

ומה שמכוונים להמשיך השפע בתיבות אלו לפני הזיווג יש להעיר דהרי כבר המשכנו השפע ע"י ג"פ סימן טוב וכמבואר לעיל יש לומר שהוא כאן תוספת שפע, בכדי לרמוז תיבת ברוך. ודע, דבסידור היר"א ח"א ע' 566 לא סידר המשכת המוחין בג"פ סימן טוב וכמו שכתבנו לעיל ורק כאן בברוך יוצרך וכו' ולפי זה ניחא, וגם כאן בסידור יר"א לא סידר שמות המוחין רק בקיצור. ודע עוד שלעיל בהתרת השבועה נזכר גם ענין זיווג זו"ן וזיווג דאו"א וגם ענין זיווג היצירה בעשיה ואצ"י בבריאה אבל כאן בהמשכת השפע ובזיווגים דבברוך יוצרך וכו' לא נזכרו הזיווגים דעולמות רק זיווג זו"ן ואו"א וכנ"ל אמנם בדברי הרב במבו"ש שם

מבואר דיש לכוין בברוך יוצרך וכו' גם העולמות וגם הפרצופים וכ"ה בסידור היר"א שם בקיצור, והנה הגירסא בפרע"ח שם עושך יוצרך בוראך קונך והוא על סדר עמידת העולמות מתתא לעילא, אמנם בסידור שלפנינו וכן בסידור היר"א הגירסא יוצרך עושך קונך בוראך וכ"ה במבו"ש דף ס' ע"ד ועיי"ש ביאור בזה והובאו הדברים להלן בהגה בסידור ע' ל"ד, ועיין חמדת הימים ח"ב דף כ"ה ע"ב שכתב שצ"ל עושך יוצרך בוראך קונך מתתא לעילא וכתב שם דכן כתב החכם הרמ"ע ז"ל ושכן הסברא מוכרחת להעלות העולמות מלמטה למעלה והוא מעין הג' דילוגים שגם הם מלמטה למעלה, אכן לא נאמרו כל השיעורים האלו אלא למצניעהן ולא למחות ביד האומרים כגירסת הספרים כסדר סימן יעק"ב שרבים מגדולי ישראל קיימו גם הגירסא הזאת. עיין בספרתם, ע"כ.

ברוך יוצרך. סידר כאן מוחין דעסמ"ב ואלה הם המוחין הנמשכים לז"א דעשיה והוא דהיינו הז"א כנגד היצירה ולכן תיבת יוצרך שייכת לז"א כנודע שהז"א הוא בחינת רוח בכללות דוגמת היצירה שהיא בחי' כללות רוח העולמות. וצריך להבין למה לא סידר כאן המוחין דאימא כמו שסידר לעיל בג' סימן טוב, ואפשר, דכפי מה שכתבנו לעיל דס"ל לסידור זה, כי עיקר המשכת השפע נעשה לעיל בג"פ סימן טוב וכאן הוא רק תוספת שפע, ולכן עשה התוספת רק במוחין דעסמ"ב שהם רמוזים בגי' בתיבת ברוך, ועיי"ש מ"ש בענין מוחין ההם, ויש

הרומז לז"א שאליו נמשך השפע, ואין זה הזיווג עדיין.

ברוך עושך, יוד ה' וכו'. סידר כאן המוחין הנז' לעיל כמו בתיבות ברוך יוצרך, עיי"ש, וסידר למטה שם אדנות והויה דב"ן שזה גם מרמז למ"ן שמעלה נוק' כדלהלן.

ויכוין למסור עצמו למיתה וכו'. דהיינו שאי אפשר לזיווג מבלי להקדים כוונת מסירות נפש על קידוש ה' כמבואר בשעה"כ דרוש ו' דקרי"ש דף כ"ד ע"ב.

ולהעלות רוחו ונפשו. של המכוין, שעה"כ שם, שלצורך זיווג זו"ן צריך להעלות רוחו ונפשו שהם בנים לזו"ן דאצי' בסוד בנים אתם לה' אלקיכם. ועיין פרע"ח נפילת אפיים סוף פ"ו.

ויכוין לעוררם אל הזיווג עיי מ"ה וב"ן. ר"ל ע"י שהיא הנוק' תעלה מ"ן שהוא שם ב"ן והז"א ישפיע בה המ"ד שהוא שם מ"ה, וכמפורש להלן בסמוך.

ועיי רוחו ונפשו. של המכוין, וכדלעיל שנפשו עולה לנוק' ורוחו לז"א.

זו"ן הנז'. דהיינו זו"ן דעשיה התחתונה וזו"ן דעשיה דז"א דאצילות.

הויה בחולם. התבאר לעיל ועיי"ש טעם הדבר שסידר הויה בניקוד מה שלא מצינו במקומות אחרים, ובסידור היר"א ועוד לא סידרו כאן נקודות בכלל וגם ליתא שם כל ההקדמה שבכאן.

כאן הויה בניקוד חולם שהוא ניקוד הת"ת הרומז לז"א, והטעם שסידר כאן נקודות מה שלא מצינו בשאר מקומות נראה שהוא, להיות, שמתפללים להתיר את השבועה ונתבאר בדברי הרב בכ"מ שהשבועה היא שלא יהיה זיווג בירושלים של מעלה וכו' דהיינו זיווג חכמה דאבא בחכמה דאימא שהוא זיווג דנקודות, כנודע דטעמים בכתר ונקודות בחכמה, כע"ח שער הזיווגים פרק א' ושם בהגהות הרש"ש, שער רוח"ק דף כ"ו (לדפוס ירושלים הישן) הקדמה ג', שער המצוות פרשה כי תצא, וזה הטעם שאין מכוונים בכל מקום את המוחין והזיווג דנקודות כמבואר בשמן ששון על שעה"מ שם ומכיון שכעת מתפללים להתיר את השבועה לכן מכוונים את הזיווג בנקודות הן כאן והן בזיווג שבסוף העמוד, אלא שצריך ביאור שלא סידר נקודות בשם אדנות כאן. וכן באותיות של שם אדנות בזיווג דלהלן בסוף העמוד לא עשה בנקודות. אמנם כ"ה גם בשער רוח"ק דף מ"ג ע"א וע"ב וכל ההקדמה שבכאן עד סוף העמוד, וכן ההקדמה והזיווג דלהלן בתיבות ברוך קונך ברוך בוראך, עיין בכל זה בשער רוח"ק שם יחוד א'. וע"ע עץ החיים שער מ"ד פ"א שכתב, שאין ניקוד בשם של הנוק'. וא"ש. וכ"ה בשער הכוונות נ"א ע"ג, (אם כי שם בע"ד סידר כן נקודות בנוק'. וצ"ע). אך עדיין צ"ע דהזיווג בסוף העמוד הוא זיווג זו"ן ואיך עשה שם נקודות והיע"א.

יוד הא וכו'. עשה כאן שם הויה דמ"ה

כ"ג ע"א, עיי"ש. וועיין פרע"ח נפי"א סוף פ"ו.

איה וכו'. עיין לעיל ד"ה ע"י מ"ה דנראה דהשם ע"ב שהוא גורם הזיווג צריך להיות לפני הזיווג שהוא בשילוב השמות. ומה שבזיווג זו"ן עשה הויה מקודם שזה זיווג חיצון, וכאן עשה אהיה מקדם שהוא זיווג פנימי, אפשר לומר שזיווג הזו"ן הוא הכנה לזיווג או"א, על דרך לא אבוא וכו', ולכן ההכנה הוא בבחי' חיצון, וזה של או"א הוא בחי' פנימי.

ואז חוזרין ועולין. נתבאר בארוכה במכו"ש דף ס' ע"ד ובקצרה בפרע"ח דף ק"ט ע"א.

גם אנחנו שהוא מחצב הנשמות. עיין שערי קדושה למהרח"ו חלק ג' שער ב' ששם נתבארו בארוכה ד' המחצבים שהם מחצב הספירות הנשמות המלאכים החושך המלבישים בשווה זה על גבי זה. ועיין מכו"ש שם, וז"ל, כי הנה נודע בעת שיעלו העולמות למעלה עליה אחר עליה כנזכר, אזי גם כל חיצוניות העולמות יעלו גם כן עמהם למעלה ואזי יהיה נראה בחוש הראות כי אנחנו עולים גם כן למעלה ממדרגה למדרגה וכו'. שאנו שהם נשמות ישראל יעלו בסוד פנימיות העולמות וכנגדנו מאחורינו יעלו גם כן המלאכים שהם נקראים חיצוניות העולמות וכו'. ע"כ.

ואז גם הקליפות וכו'. מכו"ש שם, ועיי"ש.

עיי' מ"ה. נראה דהשפע הגורם הזיווג הוא שם מ"ה, ונראה דהיה צריך להקדים כאן שם מ"ה לזיווג של השילוב.

עמ' ל"ד

ברוך קונך. אחרי שבברוך יוצרך ועושך עשינו ככל הסדר הנ"ל לגבי זיווג זו"ן עושים כעת כאותו סדר במילים קונך ובוראך לזווג או"א דעשיה התחתונה ודעשיה דז"א דאצילות שגם להם כבר נמשך השפע הראשון בג' פעמים דסימן טוב הראשונים וכנזכר שם להמשיך לה' פרצופי עשיה התחתונה ועשיה דאצילות, וכעת ממשיכים להם תוספת שפע וכנ"ל ומכוונים לזווגם וסידר שמות דאבא ברוך קונך ודאימא בכוראך, כי אימא היא כנגד בריאה וז"א כנגד אצילות שהוא בחי' קונך, אבל הכל מדובר באו"א דעשיה התחתונה ובאו"א דז"א דעשיה דאצילות. וא"ה, צריך לברר למה דוקא דז"א דלכאורה הם זיווג או"א ממש, אמנם כן נמצא בכל הסידורים וצ"ע.

ידי הי וכו'. הכל כנ"ל בברוך יוצרך וכו'. רק כאן סידר י' כנגד אבא וה' כנגד אימא והויה בניקוד חכמה ואהיה בניקוד בינה ושמות ע"ב וס"ג שהם המ"ד ומ"ן.

עמ' ל"ה

ויכין למסור וכו'. הכל כמבואר לעיל בעמוד ל"ג ד"ה ויכין וכו' רק דכאן מכוונים להעלות החיה והנשמה שלו כי זה זיווג או"א וכמבואר בשעה"כ דף

עמ' ל"ז

ורחל מעולם לעולם היא הכוונה מ"ש
בפרע"ח שם דף ק"ט ע"א להעלות את
בי"ע לאצילות, דר"ל, להעלות המלכות
דבי"ע לאצילות, וכבר הארכנו בכל זה
לעיל עמוד י"ז ד"ה ובריקודנו וכו' כמה
ספקות שיש בכוונה זאת.

עמ' ל"ז

ואין אנחנו יכולים וכו'. מבו"ש דף ס'
ע"א ועיין פרע"ח דף ק"ט ע"א, ד"ה
ברוך אתה.

להתאחו בנו וכו'. מבו"ש שם.

תפול עליהם וכו' שלהבת אש וכו'.
מבו"ש שם.

יכוין להציל פרצוף נוק'. פרע"ח שם,
ומבו"ש שם סע"א ושם במבו"ש כתב,
לומר ג' פעמים תפול עליהם, ובסידור
כאן ובפרע"ח לא הוזכר לומר ג' פעמים.
עיין פתח עיניים דף ע"ו ע"ג ד"ה אך,
מה שהקשה ומה שתירץ, ועוד לו שם
בדף ל"ז ע"א סד"ה בריקודנו. וי"ל דמ"ש
במבו"ש לומר ג' פעמים כוונתו ג"כ שהם
ג' פעמים בכללות כל הסדר, אבל בכל
פעם אה"נ דפעם אחת.

יכוין להשליך וכו'. פרע"ח שם. ומבו"ש
שם סע"א.

כעת יש לחזור לדף ל' כי שם נתבאר
הג' סימן טוב של היצירה
והכוונות של המשכת השפע ליצירה,
וכבר כתבנו לעיל כי בטעות הוחלפה

כשם שאנחנו מרקדים וכו'. עיין לעיל
בביאורנו לעמוד י"ז ד"ה בריקודינו,
שבארנו באריכות סדר כוונות הדילוגים
והשינויים שבין סידור הקצר לסידור
הארוך, עיי"ש עיין מבו"ש דף ס' ע"ד.

וידלג ג' דילוגים. מבו"ש דף ס"א ע"א,
ד"ה כוונתו וכו' ופרע"ח דף ק"ט ע"א
ד"ה ברוך. וק"ח ע"ג ד"ה להרח"ו הנה
במבו"ש ובפרע"ח שם ושם כתבו לדלג
ג' פעמים, אמנם הרש"ש ז"ל סידר בס"ה
ט' פעמים דהיינו ג' עליות (שיובאו גם
לקמן) ובכל עליה ג' דילוגים וג' הדילוגים
שבכל עליה הם בפרטות אותה העליה,
דהיינו, כנגד חח"ן בג"ה דת"י דפרטות
אותה העליה, נמצא דהרש"ש לא חידש
כאן עליות נוספות שלא נזכרו בדברי
הרב ז"ל אלא פירט הג' העליות שנתבארו
בדברי הרב ז"ל, כל עליה לג' עליות
פרטיים של חח"ן בג"ה דת"י.

ומי"ש כאן בעליות גם בי"ע וגם יעקו"ר
הוא משום דבפרע"ח שם ק"ט
ע"א כתב לדלג ג' פעמים ולעלות
בי"ע לאצילות, הרי שהעליה היא מעולם
לעולם, ובמבו"ש שם ובפרע"ח ק"ח ע"ג
כתב, שעליות אלו הם על דרך עליות
בג"פ קדוש קדוש קדוש שבהם מדלגים
יעקו"ר מנה"י לחג"ת, ומשום זה סידר
הרש"ש ז"ל גם שהעליות הם מעולם
לעולם וגם עליות דפרצוף נוק' בפרטות,
אלא שלא סידר להעלות הנוק' (יעקו"ר)
מנה"י לחג"ת, רק סידר להעלות יעקב
ורחל מעולם לעולם, ובפתח עיניים דף
ע"ז ע"ד כתב שמה שסודר להעלות יעקב

הוא כיצירה התחתונה ויצירה דו"א דאצילות.

השיטה בדפוסים. וג' סימן טוב שכאן בסידור שייכים לדף ל' וההם ששם שייכים הנה.

עמ' ל"ט

ואז חוזרין. התבאר לעיל ע' ל"ה.

עמ' ל'

סימן טוב וכו'. הנרנח"י והמוחין וכל ההקדמות שכאן כבר נתבארו בביאורנו לסימן טוב הראשונים בעולם העשיה, שהם בסידור כאן בע' ל"ו שכבר ביארנו לעיל וכאן נכתוב רק את השינויים שיש ביניהם.

עמ' מ'

סימן טוב. הכל נתבאר לעיל בביאורנו בעמוד ל"ו.

דיים דיצירה. כי כעת מכוונים להמשיך השפע לעולם היצירה כדי לתת להם כוח ליחדם ולהעלותם לבריאה.

עמ' מ"א

יכוין להמשיך הארת המוחין וכו'. דנח"י דנשמה ר"ל דכחב"ד דבריאה.

דנח"י דרוח. דנח"י שהם כחב"ד, דרוח-דעולם היצירה.

יכוין להמשיך הארת וכו'. דרוח דנשמה ר"ל דחג"ת דנשמה.

שהם ו' וכו'. אלו הם שמות היצירה ומקורם בשער הכוונות דף י"ב ע"א.

יכוין להמשיך וכו' דנפש דנשמה. ר"ל דנה"י דבריאה.

עמ' מ"ב

ברוך יוצרך וכו'. הכל כמבואר לעיל אלא שכאן הוא בבריאה התחתונה ובריאה דו"א דאצילות.

עמ' ל"א

יכוין להמשיך וכו'. נרנח"י דרוח, צ"ל דרוח דרוח.

(וכעת יש לחזור לעמ' ל"ח)

עמ' מ"ג

איה וכו'. חסר פה הניקוד.

עמ' ל"ח

אח"כ. הכל נתבאר לעיל עמוד ל"א ול"ב.

עמ' מ"ד

דוד מלך ישראל וכו'. פרע"ח דף ק"ט ע"א ומבו"ש דף ס' ע"א וע"ע שרף פע"ח

ברוך יוצרך. הכל כמבואר לעיל עמוד ל"ג ול"ד, אלא ששם הוא בעשיה התחתונה ובעשיה דו"א דאצילות, וכאן

פרק ב', ובמקומות ההם לא נזכר לומר ג"פ רק פעם אחת.

היא מלכות דבי"ע. בסידור היר"א ח"א ע' 572 ליתא לכל כוונה זאת וגם לע"ע לא מצינו להדיא מקורה, רק זאת מצינו שבפרע"ח דף ק"ח ע"ג ד"ה להרח"ו, כתב, וז"ל, ומדלגים ג' דילוגין כי לפעמים מלכות תחת היסוד כדי להתחבר גופא בגופא שהוא בספירת ת"ת צריך לדלג ג' דילוגין כי מדלגין נה"י ועולה בחג"ת וכו' לחברה עם בעלה והוא עליית נה"י בחג"ת. ע"כ. ואפשר שסידור שלנו לשיטתו, שלא סידר למעלה בדילוגין להעלות המלכות מנה"י לחג"ת, רק כתב להעלותה מנה"י של כל עולם לנה"י של עולם שלמעלה ממנו ולכן רמז כאן את הכוונה להעלותה מנה"י לחג"ת, דהיינו שמתחילתה עולה מתחת היסוד לכנגד היסוד ואח"כ עולה מהיסוד לת"ת, ואז היא כנגד חג"ת דז"א ויכולה להתייחד איתו גופא בגופא, ועדיין צ"ע. ולפי"ז כוונה זאת היא המשך לכוונת הדילוגין אלא שבסידור רמזו אותה כאן.

והנה כתב כאן להעלות את המלכות דבי"ע דעשיה התחתונה ודעשיה דאצילות להלביש הת"ת והיסוד שלהם, וכן עד"ז ביי"ע דיצירה התחתונה ויצירה דאצילות וכן כיוצא בזה בבריאה כל אחד להלביש הת"ת והיסוד דז"א שלו. וסידר כאן בצד שמאל את הכלים דת"ת ויסוד דאצילות הם הכלים שנתבארו בע"ח בשער מ"ד פרק ג', וצ"ל שהם מבטאים רק חצי כוונה דהיינו להעלות

המלכויות דאצילות ולא המלכויות דבי"ע התחתונים שבהם שמות הכלים הם דפרק ה' אחרים. [א"ה, אמנם ראה בפתח עינים דף כד ע"א ודף עה ע"ג שמבואר שכלים דפ"ה דשער השמות הם בחיצוניות העולמות בין בבי"ע התחתונים ובין בבי"ע דאצילות. ולפי"ז צריך לומר שהכא איירי בפנימיות העולמות בין בבי"ע התחתונים ובין בבי"ע דאצילות, ולכן סידר כלים דפרק ג'. אך לא איירי בחיצוניות העולמות. ובסידור היר"א והרב קוינקא לא סידרו כלל כוונה זו.]

עד כוונת דוד מלך ישראל התבאר הכל לעיל בביאור כוונות עולם העשיה.

עמ' מ"ה

דוד מלך חי וקיים, די תיבות אל"ו וכו' כנז' לעיל עמוד י"ח ד"ה יעבור. ועיין מה שנתבאר שם, והנה בפרע"ח דף ק"ח ע"ג כתב, וז"ל, כי שם זה (שם אהיה דקנ"א הנזכר שם בסופי תיבות חק נתן ולא) ביסוד אימא המתגלה בחזה דז"א ומאיר אל עבר פני רחל היוצאת משם, וע"כ סמוך לו, המלים ולא יעבור, העולה מספרו דוד המלך חי וקיים, ע"כ. וכנראה שר"ל שע"י הארת האהיה הנז' ע"י זה לא יהיה צורך עוד בבירורים, וכל הכתוב כאן הוא להדיא במבו"ש דף ס' סע"ד ובשרף פע"ח פרק ב' דר"ח.

אמן. עיין פת"ע דף ע"ז ע"ד שכתב שכוונה זו באופן זה לא מצינו מפורש בדברי הרב ז"ל וכפי הנראה מלשון

פרק א' ונתבארו בפתח עיניים החדש
סוף ח"ה בביאור על סידור חול דף ק"י
ע"ב, ולדפי הפ"ע החדש הנדמ"ח דף
רע"ט עיי"ש.

וייש לתקן בסידור כאן, בשילובים
של הויה אדנות המנוקדים, צריך
החולם להיות על הי' האחרונה ולא
לפניה, ובג' הויות דס"ג השניות חסר י'
אחרונה של ס"ג שני.

ויאמר שבעה פעמים פסוק לב טהור.
לא מצינו מקור בדברי הרב וכן כתב
פת"ע שם.

תנא דבי וכו'. פרע"ח דף ק"ט ע"א
ועיי"ש שצ"ל ג"כ ג"פ בברכת הלבנה
שלום עליכם ועיי"ש מש"ב וע"ע חמה"י
פרק ה' דף כ"ה ע"ב עוד טעם.

שיר למעלות וכו' והללויה. עיין פת"ע
דף ע"ז ע"א שכתב שהוא קבלה מר"י
החסיד והשיל"ה וגם לומר אח"כ קול
דודי וכו', וע"ע מג"א סי' תכ"ו ס"ק
י' ובחמדה"י הביא כן בשם האריז"ל,
כ"כ בפת"ע שם, ולא מצינו זה בדברי
החמה"י.

פרע"ח דף ק"ט ע"א ברוך אתה, נראה
שצריך לומר אמן אחר תיפול עליהם,
ודהיינו שבכל פעם אחר שאומר תפול
עליהם יאמר פעם אחת אמן, אך לאומרם
כולם בזה אחר זה כל זה לא שמענו,
עכת"ד, וסיים שם עיין בספר מורה
באצבע בעבודת הקדש להחיד"א ולא
ציין איפוא לעיין. וזה בסי' קפ"ט שם,
ומשמע שם דס"ל לומר ג' פעמים ביחד.

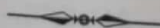
אמן ביעקב ורחל דאצילות. מ"ש בג'
האמנים שהם ביעקו"ר דאצילות וכו'
אין זה להדיא בדברי הרב ז"ל וכנראה
שהרש"ש ז"ל שסידר באופן זה ס"ל
מכיון שבפרע"ח הנ"ל מוסב האמן על
כל כוונות שהוזכרו לעיל, לכן סובר דגם
האמנים צריך לכיון כן כי הם סובבים על
כל כוונות ההם, ומכיון שעיקר הכוונות
היו להעלות את פרצופי יעקו"ר דאבי"ע
דבי"ע לכן גם הכוונות של אמן סובבים
על כוונה זאת.

נצח וכו' סלה וכו'. עיין פת"ע דף ע"ז
ע"ד דלא ידע מקור של סלה סלה.

אלף למד וכו'. מקור כוונות האמן
בשעה"כ דף מ"ב ע"א ופרע"ח שער האמן

תם ונשלם הביאור אור לז' כסלו תשס"ד.
ובמהדורא שניה (עם הרב אייל לוי נ"י) ליל כ"א טבת תש"ע.

איהתיווה

ויזווג או"א עילאין וימשיך השאר לישסו"ת וישאיר שם המוכחר שבהם [שהם חג"ת נה"י דבינה דמ"ה ומלכות דחכמה דב"ן דישי"ם, ומלכות דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דב"ן לתבונה].

איהתיווה

ויזווג ישסו"ת ושארית המוחין [שהם חג"ת נה"ים דמ"ה וחג"ת נה"ים דב"ן חו"ן מכתרים דז"ת דב"ן] ימשיכם ליסוד ומלכות דישסו"ת. ימשיכם ליסוד ומלכות דישסו"ת מלובשים בצלמי המיחין של הברורים שלהם שכבר עלו ונתקנו ועתה יכוין להוציא ג' צלמי המוחין דנרנח"י דנח"י דמ"ה וב"ן דז"א ויכוין להמשיכם לשדעה פרצופים הפנימים שהם בחב"ד הכוללים דז"א :

במאמרו מאמר היא רחל המקודשת לואו שהוא ז"א ובנה"י שלה [נתפשטו בעולמות עד] **ברא** שני היכלות חסד ונבורה שבבריאה הנקרא. **ישחקים** השוחקים מ"ן דמנצפך א) [יכוין להמשיך מהמוחין שנמשכו בזו"ן הארת המוחין ונרנח"י דנשמה מכלים פנימיים דזו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ם דזו"ן דבי"ע דבריאה שהיא ה' ראשונה דהויה וס"ג ואל שדי יוד

הי ואו הי אל שדיו וברוח דז"א היוצא דרך פין שהיא הנוקי רחל על ידה היקן כל צבאם דיצירה [יכוין להמשיך הארת המוחין ונרנח"י דרוח מכלים אמצעיים דזו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ם דזו"ן דבי"ע דיצירה שהיא ו יוד **חא ואו הא אל יהוה חכ ע"י ז"א** וזמן ע"י רחל שעל ידה נתן להם לעשיה

א) א"ה לתשוקת יחדי סגולה הדפסנו כאן מה שיש יהרון בסידור הארוך ולכן הושם במסגרת למען לא יחסר והבוחר יבהר בטוב והישר :

לעשיה. **שלא ישנו את תפקידם** [יכוין להטשיך הארת המוחין ונרנח"י דנפש מכלים חיצוניים דו"ן דאצילות לשלשה כלים חיצון ואמצעי ופנימי ד"ס דו"ן דבי"ע דעשיה שהיא ה' אחרונה דהויה וב"ן יוד הה וו הה אל **אדנין** **ששים ושמתים** כל העולמות הנז' בשפע שקבלו מנת חלקם מהמוחין שבנו"ה דאימא

שהם **ב' שמות קס"א אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי** המאירים לכל העולמות לעשות רצון מוניהם פועל

ו"א הנבנה ונתקן ע"י כ"א פעמים אהיה
 שסספרם אמת שפעולתו שהיא
 המלכות המקבלת ממנו וכל בי"ע הנתקנים
 על ידה כולם נחתמו בחותם אמת שהוא
 הו"א וללבנה שהיא המלכות אמר
 הקב"ה שהוא אריך שתתחדש לעתיד
 לבוא ותתעלה ותהיה עטרת שהוא הכתר
 שלה שעד עתה היתה עומדת עד ב' שלישי תפארת דו"א

[ולוקחת שלישי וחצי שהם ג"פ אור כמספר כתר ששם הוא עמודא דאמצעייתא נוסא דאילנה ששם הוא שורשי רוחות בני ישראל וזהו] **לעמוסי בטן**. הנה לעתיד תתעלה עד מקום הכתר דו"א העומד

בת"ה דבינה שהוא מדרגה ז' של עליות הנוק' ששם היתה עמוסה עמו בבטן אימא שאף הם רוחות ישראל עתידים להתחדש לעלות כמותה כמות ה' תתאה וו"ן כמות ה' עילאה וכן עולמות בי"ע עתידים לעלות [דהיינו ששורשי נשמות בני ישראל הם במחצב הנשמות הנקרא בריאה יתעלו במקום המלכות דמחצב הספירות ועוד יתעלו יותר עד שיתעלה ז"א דכללות במקום א"א ונוק' דו"א דכללות שהם יעקו"ר דכללות במקום אבא שהם או"א עילאין שהוא עד הגרון דא"א וכללות עולם הבריאה במקום אימא דכללות האצ"י שהם ישו"ת ויצירה דכללות במקום ז"א דאצ"י ועשיה

דכללות במקום נוק' דז"א דאצי' ויהיו כל העולמות נכללים בעולם האצי' שהוא עד קימת רגלי א"א וזה יהיה אפילו בחול כמו שהיו בערב שבת קודם חטא אדם הראשון וזהו **ולפאר** במקום ז"א שהוא ת"ת דכללות האצי' שם יהיה מקום ליוצרם שהוא היצירה ותחתיו העשייה וכל עילוי זה יהיה בכח שם היוצא מר"ת **על שם כבוד מלכותו שבים** שהוא בא"ת כ"ש בל"י שטספרו מ"ב אתון דאנא בכח שבעולם היצירה כזה.

אב"ג יתי' קר"ע שט"ן נג"ד. יכ"ש. במ"ר צת"ג.
חק"ב טנ"ע. יג"ל פז"ה. שמ"ז צי"ת:
 ברוך א אלה אלהי אלהים להאיר בהם כ"ח אותיות דמ"י דע"ב מוחין דאבא שהוא פרצוף כינה דאבא יוד ויו דלת. הי יוד ויו יוד ויו. הי יוד. לפרצוף הנוק' לפייסה אתה יהוה ויהוה יאהדוניהי מהדש חדשים: ר"ל לעתיד לבוא יתחדשו נו"ה דנוק' ויתמלאו שפע מכח אבא באמצעות אימא שלא ע"י ז"א:

(א) סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
אֵהִיָּה יְהוָה אהייה אה הי יוד הי אף הי יוד הי
יְהוָה אֵהִיָּה אֵהִיָּה יְהוָה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אה הא יוד הא אה הה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות דכחב"ד והם מוחין ונרנח"י דכלים פנימיים **ד"ים דיצירה** שהוא נרנח"י דנח"י דרוח דחח"ן בנ"ה דת"י דכחב"ד דכלים פנימיים דה"פ

(א) א"ה כל הכונה הנז' בג"פ ס"ט תהא, היא מסידור הארוך אך בקצר כתוב ג"פ ס"ט פשוט ואח"כ כתוב להחיר השבועה ודעת מהרה"ג מוהר"א ענתכי יצ"י שצריך לכוין בזה והבוחר יבחר והיעב"א.

דהיפ יצירה התחתונה וליצירה דאצי שהוא ו יוד הא ואו
הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה המנקדות
דחגית שהם נרנחיי דרוח עם חלקי המוחין שבהם לחחין
בגיה דתי דחגית דכלים אמצעיים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
דאצי שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אָהִיָּה אָהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הי

אֵהִיָּה אֵהִיָּה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יְהוָה יְהוָה אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הא אֵלֵּהּ אֵלֵּהּ יוד הה

אָהִיָּה
יְהוָה

ויכוין להמשיך הארת המוחין והנרנחיי והם הויות ואהיה
המנקדות דנהיים שהם נרנחיי דנפש דרוח לחחין בגיה
דתי דנהיים דכלים חיצוניים דהיפ יצירה התחתונה וליצירה
ראצילות שהיא ו יוד הא ואו הא אל יהוה

יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלם של מעלה שהיא אימא להודווג אריא
ואצילות

אחיב

ואצילות בבריאה זיווגא שלים דפנימיות [א] שיכנסו ישראל שהוא ת"א בירושלם של מטה שהיא נוק' להזדווג זו"ן ויצירה בעשיה

זיווגא

[א] א"ה טה שיש לדקדק כאן לכאורה דאיך נשבע כן [תענית ה' ע"א] והלא כללא הוא דאין לך זיווג דנשמות בזו"ן עד שיזדווגו מקודם או"א ופרצופים העליונים עד הא"ס שאז נמשך המוחין והכח לזו"ן להזדווג וכלא זה א"א ועיין בליקוטי תורה ר"פ וירא וכבר הקשו כן בשאלות חכמי המערב סי' מ' כמובא בנה"ש ד"ל סע"ד, וראיתי להר"י תו"ח דקמ"ג סע"א שתירץ ע"ז וקיצר דבריו שלעולם צריך להמשיך בתחלה מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן ואח"כ מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן וזהו נשבע שלא ימשך מאו"א דאו"א לאו"א דזו"ן עד שיכנס, ר"ל שימשך מזו"ן דאו"א לזו"ן דזו"ן עבתד"ק, וכעת ראיתי שהרב עצמו בספר הליקוטים ריש פ' וירא שנרגש מזה ותירץ וז"ל פירוש הדבר עד שיהיו זו"ן מומונים להכנס בהם כי א"א לומר עד שיכנס מטש כי מה שהם מזדווגים הוא להמשיך נשמות מאו"א ואם או"א לא ימשיכו לעצמם היאך תרד אל זו"ן כי דרך המשכת הנשמות הוא כן שזו"ן ממשיכין מאו"א ואו"א מא"א וא"א מע"י וכן עד סוף המדרגות כי גבוה מעל גבוה שומר וזהו פירוש להכנס כלומר שיהיו מוכנים להכנס עכ"ל, וכ"כ בליקוטי תורה פ' וירא כיעו"ש ועיין בע"ח שער הזיווגים פ"א ובש"ש שם שהביא מ"ש הדב בספר הליקוטים הגו' ולפי"ז אי"ש כפשוטו דנשבע שלא יכנס לאו"א עד שיהיו זו"ן מוכנים לזווג לא עד שיזדווגו דלעולם יזדווגו או"א קודם דלפי מ"ש התו"ח עדין יש לדקדק קצת כיון דאו"א וזו"ן דאו"א קודמים לאו"א דזו"ן ולזו"ן דזו"ן ולפי מארז"ל משמע שלא יכנס למעלה היינו בכל פרטי או"א בין או"א דאו"א ובין זו"ן דאו"א עד שיכנס למטה היינו בכל פרטי זו"ן בין או"א דזו"ן ובין זו"ן דזו"ן אם לא דהכונה עד שיהיו מוכנים ולפי"ז נראה מה שמזדווגים זו"ן בברוך יוצרך ועושך קודם או"א צ"ל שמזדווגים זו"ן דזו"ן וזו"ן דאו"א ולעולם זו"ן דאו"א קודם דלעולם בכל פרט מזדווגים או"א שבו ואח"כ זו"ן שבו וכמ"ש התו"ח והיעב"א.

זיווגא שלים דפנימיות ושיהכרכו כל הפרצופים והעולמות משפע א"ס ב"ה שיתפשט בהם ואז יזדווגו ויוציאו נשמות חדשות :

[א] ברוך יוצרך

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד היואו הי
יוד האואו הא יוד ההוהה

יכוין להכטיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לויא דעשיה
התחתוי ולעשיה דויא דאצי'
שהוא נ' דהויה הכוללת
יהוה יוד הא ואו הא

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד האואו הא יוד ההוהה
יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שעולים ברוך לנוק' דויא
דעשיה התחתונה ולעשיה דויא
דאצי' שהיא ה' אחרוי' דהויה

אדני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצוות ולהעלות
רוחו ונשמו לזו"ן דעשיה התחתונה ודעשיה דויא דאצילות
ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י ט"ה וב"ן וע"י רוחו ונפשו ויכוין
לזווג זו"ן הנז' ויכוין בשיכוב הויה כהולם ואדני והיא מעלה מ"ן
ע"י נפשו ושם ב"ן והויא משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים
יחד ע"י מ"ה יאהרונגהי זוג זו"ן יוד הא ואו הא :

ברוך

[א] א"ה כל הכונה בברוך יעקב הוא מהארוך אבל בקצר
ב' שפע א"ס ב"ה בזו"ן ובאוי"א דאצילות ובאבוי"ע דעשיה וחסוד
זו"ן ו"ה ואוי"א י"ה וכן בברוך יעקב ב' ונ' ביצירה ובריאה
יעו"ש ודעת מוה"ר שד"ה יצ"ו שיש לבוין מסירת נפש וכו'
והמשכת שפע א"ס לפרצופים הנז'ל וכ"ד מוהר"א ענתבי יצ"ו
שצריך לבוין כל סדר שכתוב כאן הא"א להמשיך שפע א"ס בכתם
כ"א בסדר הנז' ע"י ההלבושות ע"ב, ונלע"ד שאין חילוק בזה מהקצר
להארוך רק שבא בקצרה ולא ציירו המותין אך כ"ע מודו דזה
הוא הסדר הנכון ולעת הנחון מצי לכיון בקצרה יא"ש את"ם והיע"א.

[א] ברוך קניך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהוא י-דהויה הכוללת
 יתבה יוד הי ויו הי

ברוך בוראך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאימא דעשיה
 התחתונה ולעשיה דז"א דאצילו
 שהוא ה-דהויה הכללית
 אהיה יוד הי ואו הי

ויכוין

[א] מה שיש לדקדק כאן דלא נקט בסדר לא מלמעלה
 למטה ולא מלמטה למעלה קצת יש ליישב עפ"י מ"ש התו"ח
 דקמ"ג סע"א וז"ל מש"כ בברוך יוצריך ועושיך זיווג זו"ן ובברוך
 קוניך ובוראך זיווג אר"א שבתחלה אנו ממשיכין מזו"ן דאר"א שהם
 נ"ד לזו"ן דזו"ן שהוא בחי' נ"ד ואח"כ מנשמה חיה דאר"א לנשמה
 חיה דזו"ן ע"כ ולפי"ז א"ש שסדרו קודם יוצריך עושיך אך אכתי
 יסדרו עיב"א מלמטה למעלה ולזה יש ליישב עפ"י מה שביאר
 הרב במבוא"ש בדרוש ברה"ל ד"ס רע"ד וז"ל שהכונה היא שתתברך
 יצירה משפע א"ס ב"ה כדי שתתברך היצירה לעשיה וזהו ברוך
 עושיך וכשיתחבר ו' עם ה' תתאה שהוא ישראל שיכנס לירושלם
 תתאה אזי ברוך קוניך שהיא האצילות תברך לבריאה וזהו ברוך
 בוראך שיתחברו י"ה שהוא הקב"ה אל ירושלים שלמעלה ע"י
 שיתחברו יצירה בעשיה והם מעלים מ"ן לבריאה וכשיש מ"ן לעולם
 הבריאה אזי תתחבר עמה האצילות וזהו ג"כ בזו"ן ובאר"א דאצילות
 עצמו והצירוף של התחברות הנז' הוא וְהַיְיָ ע"כ וכ"כ בארוך
 וא"כ צריך לומר ברוך יעקב וכן הסדר במסכת סופרים פ"כ ה"ב

ויכוין למסור עצמו על קידוש ה' ולקיום התורה והמצוות להעלות
חיה ונשמה שלו למיד ולמין לאו"א דעשיה התחתונה
ודעשיה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג ויכוין לזווג או"א
הגו' ואימא מעלה מ"ן ע"י נשמתו וע"י ס"ג ואבא משפיע מ"ד
ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזווגים יחד זיווגא ויחודה שלים ע"י ע"ב

איהתינתה זיווג או"א יוד הי וין הי :

ואז חוזרין ועולין העולמות למקומן הראשון וגם אנחנו שהוא
מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתבטלים :

כשם שאנחנו מרקדים כנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עליית חח"ן דבי"ע דעשיה להלביש חח"ן דבי"ע
[א] דיצירה וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
דאצילות להלביש חח"ן דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
דאצילות :

דילוג

ולא כמ"ש באיגרות הרמ"ז סי' יו"ד דמסתברא להעלות אבי"ע
מלמטה למעלה שזה כשיטת החברים בפע"ח שי"ט פ"ג ועיין
להגאון חיד"א במחבר"סי' תכ"ו אות ג' שהביא מ"ש אוגה"ר וכ'
ששמע מפה קדוש מהר"ת ן' עטאר שהיה אומר ברוך יעק"ב וכ"כ
מהרנ"ש במצת שימורים שעיקר הנוסחא ברוך יעק"ב ופירשה ע"ד
הסוד פי' נאה וכי דאין לשנות יעו"ש וכ"כ במו"ב סי' ו' אות
פק"ח יעו"ש ושל"ב.

[א] בסידוד הארוך בג' דילוגים אלו כי יכוין להעלות חח"ן
בג"ה דת"י דאבי"ע דעשיה להלביש חח"ן בג"ה דת"י דאבי"ע
דיצירה וחח"ן בג"ה דת"י דיעקב ורחל שבנה"י דעשיה דזו"ן דאצילות
לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ה ע"כ ועיין לעיל מ"ש בהקדמה ע"ז והיע"א.

דילוג ב' כנגד עליית בג"ח דבי"ע דעשיה להלביש בג"ח דבי"ע
 דיצירה ובג"ח דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש בג"ח דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות :

דילוג ג' כנגד עליית דתי" דבי"ע דעשיה להלביש דתי" דבי"ע
 דיצירה ודתי" דיעקב ורחל דאצילות דעשיה דזו"ן
 דאצילות להלביש דתי" דיעקב ורחל דאצילות דיצירה דזו"ן
 דאצילות :

ואין אנהנו יכולים לנגע בידך כך אם ירדהו אחרים
 כנגדנו להזיקנו להתאחו בנו ולעלות עמנו לא יוכלו
 לינע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שום רושם:
 תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש מחמשה גבורות
 בגדול זרועך יכוין להציל פרצוף נוקי דז"א המתפשטת בבי"ע
 דעשיה מהקליפות ידמו כאבן : כאבן ידמו זרועך בגדול
 ופחד אימתה עליהם תפול :
 יכוין להשליך הקליפות על צדינו ואויבינו !

[א] סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אלף די יוד הי אלף הי יוד הי
 יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

אָהוּת
 אהוה יהוה אהוה
 יהוה אהוה אהוה יהוה
 יהוה יהוה

יכוין

[א] הערה לקורא כי בונה זו דעשיה שייכה בג"פ סיט
 הקודמין בדף ל' ע"ב ובכאן יכוין בחלק היצירה הכתוב שם בג"פ
 סיט וישלוי"ב.

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דכחב"ד והם מוחין זנרנח"י דכלים פנימיים ד"ים דעשיה
 שהוא נרנח"י דנח"י דנפש לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דכלים
 פנימיים דה"פ עשיה התחתונה ולעשיה דאצ"י שהיא

ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלף הא יוד הא אלף הה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דחג"ת שהם נרנח"י דרוח דנפש עם חלקי המוחין שבהם
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת דכלים אמצעיים דה"פ עשיה התחתונה
 ולעשיה דאצ"י שהיא ה יוד הה וו הה אל אדני

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי א
 יְהוָה יְהוָה אלף הי יוד הי אלף הי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה יוד הא יוד הא אלף הה יוד הה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דנהי"ם שהם נרנח"י דנפש דנפש לחח"ן בג"ה דת"י דנהי"ם
 דכלים חיצוניים דה"פ עשיה התחתונה ולעשיה דאצילות שהיא

ה יוד הה וו הה אל אדני

אח"כ יכוין להתפלל להחיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
 שלא יכנס בירושלם שש מעלה שהיא אימא להודווג או"א
 ואצילות כבריאה ויוגא שלים דפנימיות עד שיכנכו ישראל שהוא
 ז"א בירושלם של מטה שהיא נוק' להודווג זרין ויצירה העשיה
 זיוגא שלים דפנימיות ושיתברכי כל הפרצופים והעולמות משפע
 א"ס ב"ה שיהפשמ בהם ואז יודווגו ויוציאו נשמות חדשות !

ברוך יוצרך

יוד הג' ויו' הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עס"ב
 העולים ברוך לז"א דיצירה
 וליצירה דז"א דאצילות שהוא
 ג' ידוה יוד הא ואו הא

ברוך עושך

יוד הי ויו' הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם הארת המוחין עס"ב
 העולים ברוך לז"א דיציר'
 וליצירה דז"א דאצילות שהוא
 ה' ארני יוד הא וו' הא

יכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות
 רוחו ונפשו לזרין דיצירה התחתונה ודיצירה דז"א דאצילות
 ויכוין לעוררם אל הזיווג ע"י מ"ה ובין נע"י רוחו ונפשו ויכוין
 לזווג זרין הנז' ויכוין בשילוב. הויה בחולם וארני והיא מעלה מ"ן
 ע"י נפשו ושם ב"ן והז"א משפיע מ"ד ע"י רוחו ושם מ"ה ומזדווגים
 יחד ע"י מ"ה יאהדוניהי זווג זרין יוד הא ואו הא

ברוך קונך

יוד הי ויו' הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הי יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה

ברוך בוראך

יוד הי ויו' הי יוד הי ואו הי
 יוד הא ואו הא יוד הא וו' הא
 יכוין להמשיך שפע א"ס ב"ה
 עם

עם הארת המוחין עסטיב
 העולים ברוך לאנמא דיצירה
 וליצירה דזיא דאצילות שהיא
 ה אהיה יוד הי ואו הי

עם הארת המוחין עסטיב
 שעולים ברוך לאנמא דיצירה
 וליצירה דזיא דאצילות שהיא
 י יתוה יוד הי ויו הי

ויכוין למסור עצמו על קידוש הי ולקיום התורה והמצוות להעלות
 חיה ונשמה שלו למיד ולמין לארא דיצירה התחתונה
 ודיצירה דאצילות לעוררם לזיווג עיי עיב וסיג ויכוין לזיווג אויא
 הנז ואיסא מעלה סין עיי נשמתו ועיי סיג ואנא משפיע מיד
 עיי חיה שלו ועיי עיב ומזדווגים יתר זיווגא ויחורא שלים
 עיי עיב !

איהתנהגה זיווג אויא יוד הי ויו הי

זאז חורין ועולים העולמות למקומם הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 הוצים להתאחו כמחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה נבורות הסתומים בזרוע הי ומכה בהם ומפילם ומתכטלים !

כשם שאנחנו מרקרים כנגדיך וידלג כלשה דילונים

דילוג א [א] כנגד עלייה חחין דבייע דיצירה להלביש חחין
 דבייע דבריאה וחחין דיעקב ורחל דאצילות
 דיצירה דזיוג דאצילות להלביש חחין דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דזיוג דאצילות

דילוג

[א] בסידור הארוך בני דילונים כיב יכוין להעלות חחין
 בגיה דתי דאבייע דעשיה ודיצירה להלביש חחין בגיה דתי
 דאבייע דבריאה וחחין בגיה דתי דיעקב ורחל שבנהיי דיצירה
 דזיוג דאצילות לחחין בגיה דתי דחגיה ועיין לעיל בהקדמה
 מ"ש בזה והיעיא.

דילוג ב כנגד עלייה בג"ה דבי"ע דיצירה להלביש בג"ה
 דבי"ע דבריאה ובג"ה דיעקב ורחל דאצילות דיצירה
 דו"ן דאצילות להלביש בג"ה דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דו"ן דאצילות

דילוג ג כנגד עליית דתי" דבי"ע דיצירה להלביש דתי"
 |א| דבי"ע דבריאה ודתי" דיעקב ורחל דאצילות
 דיצירה דו"ן דאצילות להלביש דתי" דיעקב ורחל דאצילות דבריאה
 דו"ן דאצילות

ואין אנחנו יכולים ליגע בידך כד אם ירמרו אחרים
 כנגדנו להזימנו להתאחו בנו ולעלה עמנו לא
 יוכלו ליגע בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו
 שום רושם תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש
 מחמשה גבורות בגדול זרועך יכוין להציל פרצופי ניק דו"א
 המתפשטים בבי"ע דיצירה מהקליפות ידמו כאבן : כאבן
 ידמו זרעך בגדול ופחד אימתה עליהם תיפול
 יכוין להשליך הקליפות על צריני ואויבינו

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה אֵלֶּהֶּי יוד הי אֵלֶּהֶּי יוד הי
 יְהוָה אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
 יְהוָה יְהוָה אֵלֶּהֶּי יוד הא אֵלֶּהֶּי יוד הה יוד הה
 יכוין

[א] א"ה הטעם שבבי"ע אנו מעלין בי"ע דו"ן ודיעו"ד
 בכללם ובאצי" דיעו"ד דוקא ב' ע"ז התו"ה בד"ו ע"ב וז"ל מפני
 שבי"ע הם עלמא דנוק' מעלין אפילו בי"ע דו"ן אבל באצי" אנו
 מעלין אצי" דיעו"ד דוקא שהם בהינה נוק' עכ"ל והיע"א.

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דכחב"ד והם מוחין ונרנח"י דכלים פנימיים ד"ס דבריאה
 שהוא נרנח"י נח"י דנשמה לחח"ן בג"ה דת"י דכחב"ד דכלים
 פנימיים דה"פ בריאה התחתונה ובריאה דאצילות שהיא ה

יוד הי ואו הי אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלקהי יוד הי אלקהי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלקהא יוד הא אלקהה יוד הה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דחג"ת שהם נרנח"י דרוה דנשמה עם חלקי המוחין שבהם
 לחח"ן בג"ה דת"י דחג"ת דכלים אמצעיים דה"פ בריאה התחתונה
 ובריאה דאצילות שהיא ה יוד הי ואו הי אל שדי

סימן טוב תהא לנו ולכל ישראל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יְהוָה יְהוָה אלקהי יוד הי אלקהי יוד הי
 אהיה אהיה יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
 יהוה יהוה אלקהא יוד הא אלקהה יוד הה

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יכוין להמשיך הארת המוחין והנרנח"י והם הויות ואהיה המנוקדות
 דנהי"ם והם מוחין ונרנח"י דכלים חיצוניים ד"ס דבריאה
 נרנח"י דנפש דנשמה לחח"ן בג"ה דת"י דנהי"ם דכלים חיצוניים

דהיפ בריאה התחתונה ובריאה ראצילות שהיא ה

יוד הי ואו הי אל שדי

אחיכ יכוין להתפלל להתיר השבועה שנשבע הקב"ה שהוא אבא
שלא יכנס בירושלים של מעלה שהוא איסא להודווג
אריא ואצילות בבריאה זיוגא שלים דפנימיות עד שיכנסו ישראל
שהוא זיא בירושלים של מטה, שהיא נוקבא להודווג זיין ויצירה
בעשיה זיוגא שלים דפנימיות ושיתכרכו כל הפרצופים והעולמות
משפע איס ביה שיתפשט בהם ואו יודווגו ויוציאו נשמות חדשות.

ברוך יוצרך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הי יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע איס ביה
עם הארת המוחין עסמ"ב
העולים ברוך לזיא דבריאה
ולבריאה דזיא ראצילות שהוא
ו יהוה יוד הא ואו הא

ברוך עושך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא יוד הה וו הה
יכוין להמשיך שפע איס ביה
עם הארת המוחין עסמ"ב
שבגמט' ברויך לנוקדזיא דבריאה
ולבריאה דזיא ראצילות שהיא
ה אדני יוד הה וו הה

ויכוין למסור עצמו למיתה על קיום התורה והמצות ולהעלות
רוחו ונפשו לזיין דבריאה התחתונה ולבריאה דזיא ראציל
ויכוין לעוררם אל הזיווג עיי מיה ובין ועיי רוחו ונפשו ויכוין
לזווג זיין הנזי ויכוין בשילוב הויה בחולם ואדני והיא מעלה מין
עיי נפשו ושם בין והזיא משפיע מיד עיי רוחו ושם מיה ומזדווגים
יחד עיי מיה.

יאהדוניה זיווג זיין יוד הא ואו הא

ברוך קונך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יודה האואהא יוד התו הה
 יכוין להמשיך שפע אים ביה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 העולים ברוך לאבא דבריאה
 ולבריאה דזיא דאצילות שהוא
 י יתונה יוד הי ויו הי

ברוך בוראך

יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי
 יוד האואהא יוד הה וו הי
 יכוין להמשיך שפע אים ביה
 עם הארת המוחין עסט"ב
 שעולים ברוך לאימא דבריאה
 ולבריאה דזיא דאצילות שהיא
 ה אהיה יוד הי ואו הי

ויכוין למסוד עצמו על קדושת שמו יתברך ולקיום התורה
 והמצוות ולהעלות חיה ונשמה שלו למיד ולמין לאוי"א
 דבריאה. התחתונה דבריאה דאצילות לעוררם לזיווג ע"י ע"ב וס"ג
 ויכוין לזיווג או"א הנז' ואימא מעלה מ"ן ע"י ידי נשמתו וע"י ס"ג
 ואבא משפיע מ"ד ע"י חיה שלו וע"י ע"ב ומזדווגים יחד זיווגא
 ויחודא שלים ע"י ע"ב

איהיהוהה זיווג או"א יוד הי ויו הי

ואז חורין ועולים העולמות למקומם הראשון וגם אנחנו שהוא
 מחצב הנשמות עולים ומלבישים הספירות ואז גם הקליפות
 רוצים להתאחו במחצב הנשמות ולעלות עמהם ואז יוצא שלהבת
 אש מה' גבורות הסתומים בזרוע ה' ומכה בהם ומפילם ומתכטלים

כשם שאנחנו מרקדים בנגדיך וידלג שלשה דילוגים

דילוג א' כנגד עלייה חח"ן דבי"ע דבריאה להלביש חח"ן דבי"ע
 דאצילות וחח"ן דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דזו"ן
 דאצ"י להלביש חח"ן |א| דיעקב ורחל דאצילות דאצילות דזו"ן דאצ"י:
 דילוג

|א| בסידור הארוך כ"כ יכוין להעלות חח"ן בג"ה דתי' דאבי"ע
 דעשיה ודיצירה ודבריאה להלביש חח"ן בג"ה דתי' דאבי"ע דאצילות
 והח"ן בג"ה דתי' דיעקב ורחל שכנה"י דבריאה דזו"ן דאצילות
 לחח"ן בג"ה דתי' דחג"ת ועיין לעיל בהקדמה ט"ש ע"ז והיע"א

דילונ ב כנגד עלייה בניה דבי"ע דבריאה להלביש בניה דבי"ע
 דאצילות ובניה דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דוויזן
 דאצילות להלביש בניה דיעקב ורחל דאצ"י דאצ"י דוויזן דאצילות.
 דילונ ג כנגד עלייה דתי דבי"ע דבריאה להלביש דתי דבי"ע
 דאצילות ודתי דיעקב ורחל דאצילות דבריאה דוויזן
 דאצ"י להלביש דתי דיעקב ורחל דאצ"י דאצילות דוויזן דאצילות.

ואין אנחנו יכולים ליגע ביק כך אם ירקדו אחרים
 כנגדנו להזיקנו להתאחו בנו ולעלות עמנו לא יוכלו ליגע
 בנו ולא ישלטו בנו ולא יעשו בנו שום רושם
 תפול עליהם אימתה ופחד שלהבת אש מחמשה גבורות
 בגדול זרועך יכוין להציל פרציפי נוק' דז"א המתפשטים בכי"ע
 דבריאה מהקליפות ידמו כאבן: כאבן ידמו זרועך בגדול
 ופחד אימתה עליהם תיפול יכוין להמשיך הקרי' על צרינו
 ואויבינו דוד מלך ישראל היא המלכות דבי"ע דעשיה
 התחתונה ועשיה דאצילות להעלותה לג' כלי היסוד הנקרא חי

וגם להעלותה להלביש לג' כלי
 התפארת הנקרא וקיים
 דוד מלך ישראל היא המלכות
 דבי"ע דיצירה התחתונה ודיצירה
 דאצילות להעלותה לג' כלי היסוד
 הנקרא קי וגם להעלותה לג' כלי
 התפארת הנקרא וקיים

ג' כלי ה"ת דז"א
 יוד הא ואו הא
 י יה יהו יהוה
 ידוה
 ג' כלי יסוד דז"א
 יא יב יג יד
 יו יז יח יט
 שין שין דלת שין דלת יוד
 שין דלת יוד

דוד מלך ישראל היא המלכות דבייע דבריאה התחתונה
 ודבריאה דאצילות להעלותה לג' בלי היסוד הנקרא חי וגם
 להעלותה להלביש לג' בלי התפארת הנקרא וקיים לזל מלך
 חי וקיים ד' תיבות אלו יעלו בגי' רפ"ה כנוצל ר"ל בזמן שיבטלו
 הקלי' מן העולם אזי המלכות דאצילות היא תשאר תמיד למעלה
 באצילות ונק' חי וקיים ולא יהיה צורך לברר סרפ"ח ניצוצין
 הנתונים תוך הקלי' ואז תקרא המלכות דוד מלך חי וקיים
 שהוא בגי' רפ"ח להורות שכבר נבררו כל הרפ"ח שהיו כבייע.

[א] אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
א יאהד'ונהי תיהדו'אוכה' דנוק'
 אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
ב יאהד'ונהי יסוד דז'אודע' דנוק'
 אקף למד אקף למד
 יוד הי ואו הי יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
ג יאהד'ונהי אור שבין נו"ה דז"א
 ונוף דנוק'
 יוד הא ואו הא יוד הא ואו הא

ויאמר

אמן ביעקב ורחל דאצילות
דאבייע דעשיה

אמן ביעקב ורחל דאצילות
דאבייע דיצירה

אמן ביעקב ורחל דאצילות
דאבייע דבריאה

ויא ניפ נמו

[נצח נצח נצח]

סלה סלה סלה

[ועד ועד ועד]

[א] עיין לעיל עמוד ט"ו בסדר כונת אמן מהרש"ש ז"ל

ובשער חכונות הנד"ט דף ס"ב ע"א והבין !

ויאמר שבעה פעמים פי לב טהור וכו' ויכוין כנגד כחביד חגיה	
לב-טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	כתר
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חכמה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	בינה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	דעת
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	חסד
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	גבורה
לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי	תפארת

עריך למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא עזרי : עזרי מעם יהוה ואדני יאהרונה עישה שמים וארץ : אל יתן לסוס רגליך

אל ינום שומריך : הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל : יהוה ואדני יאהרונה שומריך יהוה ואדני יאהרונה צלך על יד ימינך : יוטם השמש לא יבכה וירח בלילה : יהוה ואדני יאהרונה ישמרך מכל רע ישמיר את נפשך : יהוה ואדני יאהרונה ישמור צאתך ובואך מעתה ועד עולם :

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו : הללוהו בגבורותיו הללוהו כרוב גדלו : הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור : הללוהו בתוף ומחול הללוהו בסינים ועוגב : הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה : כל הנשמה תהלל יה הללויה : כהתייה

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא זכו בני ישראל אלא להמביל פני אביהם שבישמים פעם אחת בחדש דיים אמר אביי הילכך נימרינהו

מעומד : רבי דנניא וכו' ויאמרו קדיש על ישראל ויכוין בקדיש שאחר ברה"ל ע"ב וע"ב והוא קדיש דאחר נפ"א ודאחר קריאת ס"ת ודקודם עמידה ואחריה דמנחה וערבית כנודע :